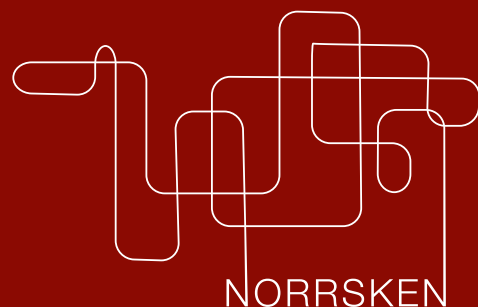

EN ALLDELES EGEN VÄG TILLBAKA TILL ARBETE

Projekt Norrsken - Summering
2010 – 2013

FAKTA

PROJEKTTID: 1 september 2010 – 31 augusti 2014

Vänder sig till kvinnor och män i Piteå och Arvidsjaur i åldrarna 16–64 år, som hamnat eller riskerar att hamna utanför den ordinarie arbetsmarknaden.

Samverkansprojekt mellan Piteå kommun, Arvidsjaur kommun och Arbetsförmedlingen, med delfinansiering av Europeiska Socialfonden.

NÅGRA DELTAGARES RESA I PROJEKTET

Karin

VINTERN 2011 MÖTTE jag för första gången en av deltagarna på Socialtjänsten. Det var en blek tjej som jag kommer att kalla Karin. Jag presenterade Norrsken och Karin valde att gå med i Norrsken så vi bokade in en träff hos mig.

KARIN KOM PÅ den första träffen, sjönk ner i stolen och tittade ner på sina händer. Till en början var det korta svar men allt eftersom så kom det längre svar. För varje möte så satt hon sig upp i stolen och hade ögonkontakt när hon gav mer och mer utförliga svar. Karin började även ställa frågor och komma med egna förslag. Det blev några möten som ställdes in då förkylningar, magsjuka och inflammationer var några av sjukdomarna hon drabbades av.

KARIN HAR VARIT arbetslös under en längre tid och inte träffat andra än familjen och några enstaka vänner. Karin tyckte det var jobbigt i alla sociala sammanhang och hon undvek allt till varje pris. Eftersom detta var ett stort hinder för henne kom KBT (Kognitiv

beteende terapi) på tal då Karin själv ville förändra sin situation.

Svårigheterna med att komma till föreläsningar och fara på studiebesök lyftes även till diskussion. Karin kom själv fram till att vi skulle träffas innan och gå dit tillsammans. Detta var någonting som vi gjorde en gång, för på föreläsningen träffade Karin en annan deltagare i Norrsken som var i samma situation och de började följas åt till våra gemensamma sammankomster.

Efter ett tag började vi planera för praktik och ganska snart hittade vi ett ställe som kunde tänka sig att ta emot en praktikant. Vi gick dit tillsammans och träffade handledaren och Karin berättade för handledaren att hon tycker det är jobbigt att möta människor men att hon börjat KBT för att jobba med detta. Det var inget problem utan handledaren sa att det finns andra arbetsuppgifter och om hon vill vara där det är folk så har hon möjlighet även till det. Hon började praktisera där 4 timmar per dag för att sen utöka detta.

EFTER EN VECKA på praktiken så möts vi igen och denna gång möter jag

“Efter en vecka på praktiken så möts vi igen och denna gång möter jag en tjej som är rak i ryggen och sprudlar av glädje.”

en tjej som är rak i ryggen och sprudlar av glädje. Karin trivs jättebra med arbetsuppgifterna och har fått en bra relation till handledaren.

Varje gång vi möts så ser Karin gladare och piggare ut och hon har även börjat söka sig ut bland andra människor. Praktiken fungerar jättebra och Karin ska gå upp i arbetstid. Handledaren berättade även att om Karin fortsätter så här och även klarar av att vara där det är folk så kommer handledaren att starkt rekommendera henne för sommarjobb.

Karin har inte fått någon anställning ännu, men hon har tagit många steg och är på god väg! Karin har börjat vandra på sin egen väg mot arbete.

”Förr vaknade jag alltid på morgonen med en önskan om döden, idag vaknar jag med en önskan om livet”

Britta, 24 År

MITT FRÄMSTA MÅL när jag gick med i Norrsken var att ”börja må bra och kunna andas som vanligt”. Innan jag gick med i projektet var min socialassistent den enda som jag träffade kontinuerligt utanför min lägenhet. Att gå utanför dörren innebar en extrem ångest för mig som ofta gjorde att jag inte kunde motivera mig till att gå ut. Att finna anledningar till att avboka besök blev en vardag i flera sammanhang.

MED HJÄLP OCH tillsammans med min socialassistent fick jag träffa en vägledare i projektet, vilket i det första skedet innebar både rädsla och irritation. Vi gjorde upp en planering där jag skulle träffa henne en gång i veckan. Våra möten bestod av många jobbiga samtal och tårar. Just då kände jag att mina taggar var utåt och jag fann ingen större mening med våra träffar, men jag höll ut och fortsatte träffa henne.

Någonstans under vägen så ändrades min inställning och jag har henne idag mycket att tacka för att jag mår så pass bra som jag gör idag.

UNDER INSKRIVNINGEN i projektet har jag också gått en eftervårdsbehandling som följd av medberoendebehandlingen som jag tidigare gått, denna behandling vill jag varmt rekommendera till alla som mår dåligt då den hjälpt mig mycket. Den har gett mig en annan förståelse och insikt än vad jag tidigare hade för de händelser som format mig till den jag är.

IDAG MÅR JAG mycket bättre än vad jag tidigare gjorde, men det är fortfarande en bit kvar. Jag känner mig hoppfull och jag har framtidsplaner, vilket jag inte tidigare haft. Jag har påbörjat studier för att kunna ta körkortet och kommit en lång bit på vägen, jag kommer också att få gå en behandling för att stärka min självkänsla och mitt självförtroende. Jag känner mig också motiverad till att börja arbeta och komma ut i sociala sammanhang.

Den tidigare känslan av ångest för att gå utanför lägenheten har bytts ut och jag kan nu träffa folk ute på samhället utan att få dessa ohanterbara attacker.

Kalle, 50 år

KALLE HAR HAFT det ”struligt” i hela sitt liv. Föräldrarna drack mycket alkohol hemma, Kalle hade svårt i skolan (orolig och rastlös) och han fick tidigt kompisar som ”inte var bra för honom”. Han har arbetat under stora delar av sitt liv, bland annat som målare och svetsare.

Alkohol har funnits med i Kalles liv under många år, han har även provat lite ”andra grejor”. Den bästa tiden i Kalles liv var när han bodde i eget hus med sin sambo och son och Kalle hade ett arbete.

KALLE SKREVS IN i Projekt Norrsken i februari 2011. Han kom fort ut på praktik, men den blev tyvärr kortvarig då Kalle inte dök upp på sin praktik och han gick inte heller att nå. Det hela slutade med att Kalle skrevs ut ur projektet under sommaren 2011.

KALLE BLEV ÅTER aktuell för Projekt Norrsken under hösten 2011. Utifrån möten med Kalle och det ”livsmönster” han uppvisade så erbjöds han av projekt Norr-

Olle, 30 år

PROBLEM I SKOLAN sedan första klass. Hoppade av gymnasiet. Ingen fast förankring på arbetsmarknaden. Deltagit i ett flertal arbetsmarknadsåtgärder utan framgång. Under senare år varit sjukskriven pga. nedstämdhet. Har även alltid haft svårt att koncentrera sig, blivit lätt distraherad och varit rastlös. Även upplevt sig vara förföljd.

VIA NORRSKEN GJORDES en utredning hos psykolog. Med utredningen kom också en förklaring Olles svårigheter. Han har diagnosen ADHD samt psykisk problematik såsom depression, tvång och vissa paranoida tankar. Den utredande psykologen skrev en remiss till psykiatri där Olle fortfarande går regelbundet.

”Olle mår bättre idag”

OLLE MÅR BÄTTRE IDAG. Han har dock ännu inte kommit ut på arbetsmarknaden och han kanske aldrig kommer att göra det heller. Han har ändå fått en förklaring till varför det aldrig har fungerat för honom och han kan nu anpassa sitt liv därefter.

sken en psykologutredning med frågetecken ADHD. Utredningen blev klar under december 2011 och Kalle fick mycket riktigt diagnosen ADHD vid 49 års ålder.

Tänk så mycket lidande Kalle och Olle hade kunnat undslippa om de hade fått hjälp redan i unga år. Därför är det hur viktigt som helst att sätta in rätt resurser redan i tidig ålder, man måste också bemöta dessa människor på ett helt annat sätt. Skapa en relation, vilket ger förtroende som i sin tur leder vägen framåt...

”Tänk så mycket lidande Kalle och Olle hade kunnat undslippa om de hade fått hjälp redan i unga år.”

Man, 20 ÅR

MIN UPPVÄXT KAN liknas vid en berg och dalbana av flera orsaker. Jag föddes i en miljö som inte kunde ge mig de bästa förutsättningarna med trygghet och stabilitet samtidigt som jag (vet nu med säkerhet tack vare Norrsken) har en psykiskt funktionshinder. Situationen i mitt hem var svår samtidigt som skolan inte var en plats för mig att kunna andas ut på genom att jag var utstött. När min pappa dömdes för misshandel blev jag illegalt medtagen till ett annat land mot min vilja där jag tvingades uppleva saker som satte djupa spår i mig.

JAG LYCKADES GENOM bekanta ta mig till den svenska ambassaden och för några år sedan kom jag tillbaka hit till Sverige. Via min socialassistent fick jag möjligheten till att komma med i Norrsken. Genom projektet har jag fått delta i flera aktiviteter, blivit utredd och därmed kommit i kontakt med psykiatri.

Jag provade en kort stund med mediciner, men insåg att det går att hantera min ADHD på andra

”Jag trivs på mitt arbete och har genom min tid i projektet lärt mig att ta mer ansvar, både på min arbetsplats och i mitt privatliv.”

sätt. Det känns ändå bra att ha mitt funktionshinder på papper då detta kan hjälpa mig på andra sätt i andra sammanhang.

FÖR NÅGRA MÅNADER sedan fick jag en OSA-tjänst och det fungerar jättebra. Jag trivs på mitt arbete och har genom min tid i projektet lärt mig att ta mer ansvar, både på min arbetsplats och i mitt privatliv.

Pelle, 20 år

MAN, ARBETSLÖS försörjningsstödstagare och starkt kritisk till att gå med i projektet. Han vill jobba inom media-branschen. Tre månader efter projektet, har han fått ett nystartsjobb inom sitt intresseområde. Arbetet är på deltid för att han ska hinna med andra jobb han blir anlitad för som egenföretagare.

Stina

KVINNA, STARTAR I projektet med målsättning att få jobb/studera inom industrin som svetsare.

I INLEDNINGEN VISAR det sig att hon har svårt att följa planeringen i Norrsken för att hon har så många saker i sitt liv som måste redas ut. Hon har flera kontakter med handläggare och samtalskontakter i både landsting och kommun. De flesta av handläggarna tillsammans med kvinnan träffs i ett möte på Af, där det reds ut hur den fortsatta hjälpen och stöttningen för kvinnan ska se ut. Här klargörs också respektive kontakts ansvarsområde.

Efter 4,5 månad i projektet påbörjar kvinnan en arbetsmarknadsutbildning som svetsare.

RESULTAT

T.o.m 2013-05-31

PITEÅ

47

Avslut till arbete el. studier

50

Avslut till annat t.ex. AF, försörjningsstöd, sjukersättning, aktivitetsersättning mm

ARVIDSJAUR

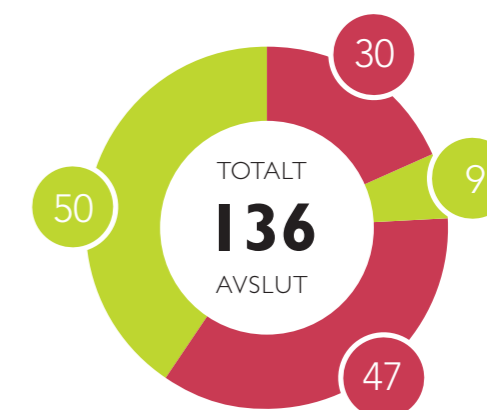
30

Avslut till arbete el. studier

9

Avslut till annat t.ex. AF, försörjningsstöd, sjukersättning, aktivitetsersättning mm

HELA PROJEKTET

FRAMGÅNGSFAKTORER

- TID OCH TILLGÄNGLIGHET
- HELHETSSYN
- PROJEKTETS RESURSER
- SAMARBETE / SAMVERKAN/SAMSYN
- KOMPETENTA PROJEKTMEDARBETARE

Det bästa som kunde hända mig, utan Norrskan hade jag varit kvar i min situation utan att komma vidare. Jag fick min chans. Har chans att prata med en vuxen som lyssnar när man behöver.

Negativt vet jag faktiskt inte, inget negativt. Personalen är jättebra, suveräna, bra att prata och diskutera med.

"Jag kan komma på mig själv med att le för att jag fått vara med i Norrskan i och med att det har hjälpt mig väldigt mycket."
Kvinna Piteå

"Kontakten med Viktoria var det bästa. Hon var suverän. Lätt att prata med, förstående. Även om jag hade en dålig dag så lyckades hon skina upp den, och få en att tänka positivt."
Man Piteå

"På dramakursen får man lära känna sig själv bättre men man får också lära sig hur man bemöter andra. Dessutom får man träffa andra deltagare. Det är en rolig grej som verkligen hjälper en."
Man Arvidsjaur

"De hjälper verkligen de som behöver hjälp, men de hjälper dem att hjälpa sig själva. Jag tror det är viktigt att nämna, att man måste vilja hjälpa sig själv för att vara med i Norrskan. De är jättebra människor (projektpersonalen), de tittar vad du vill göra och utgår ifrån det."
Man Piteå

"Jag får stöd i att komma vidare men jag blir varken knuffad eller buren i någon riktning."
Man, Arvidsjaur

"Jag vet att det i slutändan är jag som måste fixa mitt liv men att få hjälp med en utredning är en stor sak för mig för att kunna förstå varför saker inte har fungerat hittills och vad som måste förändras för att jag ska lyckas bättre framöver."
Man, Piteå

"Det bästa som kunde hända mig, utan Norrskan hade jag varit kvar i min situation utan att komma vidare. Jag fick min chans. Har chans att prata med en vuxen när man behöver"
Man Arvidsjaur

"Min handledare på Norrskan är förstående och har ställt bra och relevanta frågor. Jag har fått individuellt anpassat stöd."
Man, Piteå

"Genom att jag deltar i projektet dumpas jag inte bara av på praktikplats och så struntar de i mig sen. Är det något kan jag alltid ringa. Det känns bra."
Kvinna, Piteå

"Vi kommer så bra överens. Man går därifrån med ett leende på läpparna. Det bästa är väl att jag får hjälp att se möjligheter som jag inte skulle ha sett själv, att vinkla möjligheter och ventiler."
Kvinna Piteå

"Att jag fått min diagnos som jag själv misstänkt länge och att jag nu medicinerar har underlättat för mig jättemycket."
Man Arvidsjaur

"Jag tycker att alla som har svårt att hitta ett arbete ska prova Norrskan. Det finns så mycket hjälp att få"
Man Piteå

Citat deltagare i projekt Norrskan (från följeutvärdering SERUS delrapporter)